

Vaihtoraportti, NTNU Trondheim, Norja, 3.1.2019-7.6.2019

Totti Nurmi, ELEC maisteriopiskelija, 8. lukukausi

Pääaine: Advanced Energy Solutions, Sustainable Energy Systems and Markets

Trondheim on idyllinen merellinen pikkukaupunki, vähän kuten Hanko tai Vaasa, mutta nyppyläisempi. Kaupunki levittyy laajalle, sillä kaupunki koostuu pääosin pientaloista: Tällä tavoin pientaloidylli säilyy, vaikka kaupungissa asuukin yhtä paljon ihmisiä kuin Turussa. Kerrostaloja löytyy pääasiassa vain keskustasta, joka rajoittuu pieneen Nidelva-joen ympäröimään niemekkeeseen. Muutoin kaupunki koostuu värikkäistä puutaloista. Luonto on samanväristä kuin Suomessakin ja luonnoneläimiä on yhtä vähän, jopa vähemmän, sillä norjalaiset pitävät metsästyksestä. Korkeusvaihtelut ovat suomalaisittain huomattavia: jo lyhyillä kävelymatkoilla saattaa tulla hiki, kun horisontaalinen ja vertikaalinen siirtymä ovat suunnilleen samaa luokkaa. Kaupungin ytimessä sijaitseva NTNU-yliopisto on kaupungin merkittävin instituutti, jossa opiskelee jopa 40000 henkilöä, merkittävä määrä 200000 asukkaan kaupungissa. Sinne päädyin minäkin opiskelemaan.

Mahtava Nidarosin tuomiokirkko Trondheimissa

Matkustaminen Trondheimiin oli jokseenkin vaivalloista ja hintavaa, sillä piti lentää vaihdon kautta, ja Norjassa lentoliput ovat melko kalliita. Matkustin Norjaan 2.1.2019, ja orientaatioviikko alkoi jo seuraavana päivänä. Kurssit alkoivat 7.1. Lukukausi kesti kesäkuulle, jolloin viimeiset tentit järjestettiin 6.6. Seuraavana päivänä matkustin kotiin vasta-avatulla Finnairin suoralla linjalla Trondheimista Helsinkiin.

Kurssitarjonta oli NTNU yliopistossa kattava. Suoritin vaihdossa neljä kurssia: *TET4185 Power markets, resources and environment*; *TET4175 Design and operation of Smart Grid Power Systems*; *SØK2006 International Trade* ja *ORG3030 Strategic Leadership*. Kaikki kurssit olivat englanniksi, 7,5 opintopisteen

arvoisia ja koko kevään mittaisia. Kaksi ensimmäistä kurssia olivat hyvin vaativia, jotenkin onnistuin valitsemaan varmaan koko yliopiston työläimmät kurssit. Oli se myös palkitsevaa päästä niistä lopulta läpi.

Tekniset kurssit olivat sinänsä vanhanaikaisia, että ne sisälsivät valtavat määrät manuaalista laskentaa viikkoharjoitusten muodossa, luentoja ja projektin, kuitenkin siten, että lopullinen arvosana muodostuu pelkästään lopputentin perusteella. Lopputentit järjestettiin lukukauden lopussa, ja ne muistuttivat ylioppilaskirjoituksia: Tentit olivat haastavampia kuin Aallossa, mutta niitä edelsi lukuloma.

Sähkömarkkinakurssilla lähdetään liikenteeseen kysynnästä ja tarjonnasta, ja rakennetaan siihen päälle nykyaikainen sähkömarkkinateoria. Treidailua harjoitellaan jopa pelin muodossa: Pelin oli kurssiassistentti koodannut jollain välitunnilla. Kurssilla teoria ja nykyaikaisten optimointityökalujen käyttö on tasapainossa. Smart Grid kurssilla käytiin tänä vuonna varsin kattava aurinkoenergiakokonaisuus, mutta kurssin sisältöä muutetaan vuodesta toiseen.

Voin suositella johtamisen kurssia peruskurssina aiheesta kiinnostuneille, kurssilla tuli tutuksi kaikki tämän päivän johtamistrendit ja professori painotti sisällössä oppilaita kiinnostavia aiheita. Kansainvälisen kaupan kurssilla vuorostaan opiskeltiin ekonomin perusteita, hyvin vastaavia asioita kuin *Taloustieteen perusteet* kurssilla Aallossa.

Norjan ilmasto on hyvin samanlainen kuin Suomessakin. Yhtenä päivänä voi tulla lunta, kun seuraavana päivänä onkin kaksikymmentä astetta lämmintä, ja seuraavana päivänä taas sataa räntää. Ihan kauheita pakkasia ei ollut tällä kertaa, mutta vettä ja lunta tuli usein. Lunta tuli välillä niin paljon, ettei talosta päässyt pois, mutta mikäs siinä takkaa lämmittäessä. Parhaina päivinä pystyi hiihtämään kouluun.

Norjan kieli poikkeaa sen verran ruotsista, että pelkällä kouluruotsilla ei ihan pärjännyt. Mikäli Norjaa haluaa tosissaan oppia, eikä ruotsi ole todella vahva, suosittelen käymään jonkin peruskurssin jo ennen matkaa. Yliopistossa oli tarjolla omat ulkomaisille suunnatut kielikurssinsa, joille en itse kuitenkaan osallistunut. Muilta vaihto-opiskelijoilta kuulin, että kurssit olivat toimivia, joskaan ei siellä autenttista Trøndelagin aksenttia oppinut ymmärtämään. Puoli vuotta on joka tapauksessa melko lyhyt aika kokonaisen kielen oppimiseen pelkästään satunnaisesti rupatteleamalla, mikäli kielen opettelu ei ole matkan itsetarkoitus.

Suurin osa vaihto-opiskelijakavereistani oli saksalaisia, mutta mahtui joukkoon myös yksi sveitsiläinen, pari ranskalaista, pari puolalaista, lukuisia italialaisia ja pari jenkkiä. Myös muita suomalaisia oli muutama, vaikka en heidän kanssaan niin paljoa aikaa viettänyt. Eniten porukkaa vaihtoon tuli Saksasta ja Italiasta. Näiden keskieuropalaisten kanssa tuli helposti toimeen, etenkin saksalaiset tuntuivat tykkäävän suomalaisesta huumorista ja kulttuurista.

Hintataso Norjassa oli melkoisesti suurempi kuin Suomessa. Eniten se näkyi ruokakassin hinnassa, joka saattoi olla kolminkertainen suomalaiseen Lidl:iin verrattuna. Etenkin makeiset ja olut olivat kalliita, sillä niitä verotetaan ankarasti. Mikäli jollakulla on terveellisempi ruokavalio, niin läheiseltä maatilalta revittyjä kasviksia sai kuitenkin halvalla.

Trondheimissa on hyvät urheilumahdollisuudet

Yliopistourheilun kattojärjestö NTNUI:n alta löytyy monenmoisia urheilukerhoja. Itse liityin Dykkergruppaa nimeen sukelluskerhoon, jonka kanssa kävin pelaamassa uppopalloa viikkoharjoituksissa ja satunnaisilla sukellusreissuilla. Heillä oli myös hienot saunatilat Moholtissa, yksi kaupungin ainoista, sillä norjalaiset eivät muuten paljon sauno. Paitsi sukeltajat. Sauna oli tietysti Suomesta, ketkä muutkaan kuin teekkarisukelluskerho Kuplan veitikat olleet asialla. Suosittelen vahvasti kerhotoimintaa, sillä sitä kautta on helpointa tutustua myös itse norjalaisiin, joita ei muuten niin paljon näy vaihto-opiskelijoiden riennoissa. Liityin myös purjehduskerhoon, joka vuokraa veneitä 150 kruunua / päivä. Kannattaa kuitenkin huomioida, ettei noissa veneissä ole moottoria, ja vuonossa on kova virtaus. Me jouduimme lähes merihätään, sillä emme päässeet rantaan, vaikka purjeet olivat pullollaan, juotavaa ei ollut ja aurinko porotti korventavasti. Lopulta nousuvesi lähti kuitenkin viemään meitä oikeaan suuntaan.

Norjalainen iltapala perinteisesti tarjoiltuna

Norja on ennen kaikkea hauska maa mennä vaihtoon, ja varsinkin hyvin vapunomaisessa kansallispäivän paraatissa voi tuntea olevansa kuin kotonaan. Tuona päivänä norjalaiset vetävät kansallispukinsa päälleen, ja itse voi pyöriä esimerkiksi teekkarilakissa. Opetus NTNU yliopistossa on mielestäni hyvin laadukasta, monesti jopa laadukkaampaa kuin Aallossa. Kaikki kurssit ovat englanniksi, joten opiskelu ei tuota suurempia ongelmia suomalaiselle. Monet kurssit olivat melko aikaa vieviä ainakin teknillisellä puolella. Täten neuvon suorittamaan hieman normaalia kevyemmän taakan vaihdon aikana, mikäli haluaa, että aikaa jää myös kulttuurimatkailuun. Itse onnistuin kyllä suorittamaan täydet 30 opintopistettä, mutta se vaati toisinaan suuria uhrauksia. Matkasta kertyi kuluja huomattavasti enemmän kuin oli tuloja. Siten Norja sopii vaihtokohteeksi parhaiten niille, joilla on hieman säästöjä. Ei siinä puolesta vuodessa saa kuitenkaan niin paljoa tuhlettua kalliissakaan maassa, että koko vaihto-opiskelijan 9000€ opintolainan saisi kulumaan.

Vaihto-opiskelussa oli erityisen hauskaa ja samalla raskasta se, että täytyi elää ihan uudessa ympäristössä, ja hankkia uusia kavereita. Toki kotiinkin pystyi pitämään yhteyttä, mutta ihminen kaipaa myös läheisyyttä, joten uusia ystävyssuhteitakin tuli solmittua. Englannin kielitaito koheni, kun Suomen kielellä ei enää pärjännyt arkisissa tilanteissa. Tarttui matkaan myös joitain Norjan kielisiä lausahduksia. Koin vaihdossa jälleen kerran sen, millaista on aloittaa nolilta ja luoda mielekäs elämä tyhjästä. Vaihdossa tuli tehtyä paljon asioita, joita ei kotona tule tehtyä ihan siitä syystä, että elämä meni kerralla mullin mallin. Samalla sain myös uudenlaista perspektiiviä ja sen sellaisia eväitä elämään. Olen kiitollinen, että pääsin vaihtoon.

Väsynyt, mutta onnellinen